

DM POSTA- LÁDA

Apró ügyek?

Még augusztus 13-án telefonon megrendelte a Gelka olajkályha-javító részlegénél hibás olajkályhájának javítását T. Edit (Szántó Kovács János utca 31.), majd pedig levélben sürgette, és szeptember 10-ig választ sem kapott, a hibás készüléket sem javították meg. Pedig bizonyára még nincsen csúcsgazdálkodási kódok a városvezetésnél! — Olvasónk másik panasza, hogy a petőfitelepi főtér környéke szemetes, s noha ahányszor csak írunk a városvezetésnek, néhány napon belül kitakarítják a buszvégállomás környékét, mégis az lenne talán az igazán jó megoldás, ha elhelyeznénk oda szeméttárolót.

Ráfizetett a sívességére H. Ferenc (Mórahalm, Szegedi út 112.) panaszosunk, a mórahalmi tbc-s szociális otthon gondozója. Az otthonba azzal a kéréssel jött

A véletlen úgy hozta, hogy ezen a héten három levélírónk is hozzáteszi panaszához: a helyszínen megmondta, az ügyet megírja a Délmagyarának. Az egyik levélben arról van szó, hogy nekünk szándékunk lenne „isten ostarát” játszani. Nem először szólunk már erről, de újra és újra érdemes elmondani: rovatunk célja, hogy közérdekű, mindnyájunk ügyét szolgáló kérdésekkel foglalkozzon, s mert több szem többet lát, mindig szívesen fogadjuk és köszönjük olvasóink javaslatait, témákat addó leveleiket. Jó lenne, ha állampolgári jogait mindenki maga gyakorolná, hiszen személyes fellépéssel is el lehet intézni sok vitás ügyet.

Elnézést, hogy ezután magunkról, munkánkról kell szólnunk, de semmiképpen sem szeretnénk, ha bárki azt gondolná, minden panaszosnak automatikusan igaza van, ha hozzánk fordul, és hogy nekünk szándékunk lenne „isten ostarát” játszani. Nem először szólunk már erről, de újra és újra érdemes elmondani: rovatunk célja, hogy közérdekű, mindnyájunk ügyét szolgáló kérdésekkel foglalkozzon, s mert több szem többet lát, mindig szívesen fogadjuk és köszönjük olvasóink javaslatait, témákat addó leveleiket. Jó lenne, ha állampolgári jogait mindenki maga gyakorolná, hiszen személyes fellépéssel is el lehet intézni sok vitás ügyet.

Olaj a tűzre

be augusztus 31-én este egy gépkocsivezető, hogy telefonálni szeretne, mivel elromlott az úton a munkásokat szállító gépjárműve. Levélírónk természetesen megengedte a telefonálást, és mi lett a köszönet? Mai napig sem fizette ki a telefonköltséget a megsegített „pilóta”. Jóllehet, nem nagy összegről, 9 forintról van szó — de ennél jóval több vesztett. Az ilyen viselkedéssel szoktatjuk le egymást arról, hogy akár kisebb, akár nagyobb bajban segítségére legyünk másoknak. Feltételezhetően az idős beteg embernek szüksége van arra a csekélyke összegre is, és úgy tudjuk, keresnek annyit a gépkocsivezetők, hogy becsületük ne ennyi pénzen múljon!

Apró ügyek — ezt adtuk címnek ehhez a két panaszhoz, s tegyük hozzá: ilyen apró dolgokon is milyen sok minden múlhat!

Menthetetlenül itt van az ősz, megérkeztek az első tüzelőpanaszok. Arról ír L. Imre (Hattyas sor 9.), hogy szerette volna jó előre beszerezni a fűtőolajat, ha néhán beköszönt a hűvös idő, legyen elegendő otthon. Különös vitája támadt viszont az AFOR dolgozóival, ugyanis a Vadkerti téren levő tüzelőolajkútnál azt mondták, hogy úgynevezett téli fűtőolajat csak október 1. után kaphat. A központi irodában viszont panaszára azt felelték: mondja meg az olajkút kezelőjének, hogy töltesse a tüzelőolajat, és úgy adja ki olvasóknak. A kútkezelő erre közölte, hogy az szabálytalan, és nem teheti meg. Mert olvasónk kártart, még a Budapesti úton levő AFOR-kútnál is megpróbálta beszerezni a téli tüzelőolajat, eredménytelenül.

Ez a panasz két dolog miatt is közérdekű. Egyrészt mert a legtöbb kútnál még azt sem mondják meg, hogy a most kapható, úgynevezett nyári fűtőolaj hidegben megdermed, vagyis nem szabad belőle már jelentősebb készletet venni. A másik: nem kis összeget költ az AFOR arra a reklámszövegre, amit a rádióban többször is bementenek, miszerint már most igyekezzenek a vásárlók beszerezni a téli tüzelőolaj-szükségletüket. Hogy minek dobja ki reklámra a pénzt a vállalat, amikor nem adja ki a reklámozott árut — ezen törje a fejét az AFOR vezetősége.

Hazaérkezett a Szovjetunióból a KISZ KB küldöttsége

Kedden hazaérkezett a KISZ Központi Bizottságának küldöttsége, amely dr. Maróthy Lászlónak, a KISZ KB első titkárnak vezetésével nyolc napot töltött a Szovjetunióban, a Lenini Komszomol Központi Bizottságának vendégeként.

A megérkezés után dr. Maróthy László a szovjet barátainkkal. Delegációnk testvérszervezetnél tett látogatás tapasztalatairól egyebek között elmondta:

— Mostani látogatásunk egy láncszeme a két ifjúsági

szövetség kapcsolataira jellemző rendszeres személyes találkozásoknak, tapasztalatszerzésnek. A látogatásnak külön aktualitást adott a nemrég lezajlott X. Világifjúsági Találkozó: egyebek között az itt szerzett nemzetközi vonatkozású tapasztalatokról váltottunk szót szovjet barátainkkal. Delegációnk egyik legfőbb célja az volt, hogy olyan hasznos tapasztalatokat szerezzünk, amelyekről további munkánkban hasznosíthatunk.

Ütügyi konferencia

Az úthálózat fejlesztésének, korszerűsítésének kérdéseit vitatják meg a szakemberek azon a kedden kezdődött háromnapos tanácskozáson, amelyet a Közlekedéstudományi Egyesület szervezett Budapesti ütügyi konferencia címmel a Technika Házában. Az eseménysorozaton 13 ország több mint 400 szakembere vesz részt, s 70 előadásban ismertetik egyebek között az aszfalttechnológia, a korszerű útburkolatépítés és gépesítés kérdéseit.

Néprajzi gyűjtés az iskolákban

Ismét lezárult egy ifjúsági pályázat, megtörtént a pályamunkák elbírálása, ki-kik megkapta gyűjtő- és feldolgozó munkájáért a megérdemelt jutalmát.

A megyei tanács művelődésszolgálatának és a szegedi múzeum már egy évtizede minden évben meghirdeti a megyei néprajzi és nyelvészeti pályázatot, amelyben a felnőttektől külön elbíráljuk és rangsoroljuk az általános és középiskolai tanulókat, továbbá az iskolai szakkörök pályamunkáit. Több iskolában már hagyományra van a gyűjtőmunkának, elsősorban ott, ahol jó főkészültségű, szervezőkészségű tanár irányításával szakkör működik. Idén megrendezték az Erkel Diáknapok néprajzi pályázatát is, ami szerencsésen hatott a tanulók gyűjtőmunkájára. Huszonhat dolgozat készült a pályázatra: legtöbben tízen — a hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Gimnáziumból pályáztak, hét dolgozatot adtak be a szegedi Radnóti tanuló, három-

Szeged környékén élő szerbek népszokásairól. Jó szemű anyaggyűjtésüket már az Erkel arany fokozattal jutalmazták.

Idén kapcsolódott be a gyűjtőmunkába a szegedi Tömörkény szakközépiskola egészségügyi tagozatának tanulója. Népi gyógyimódotok ezekhez fűződő babonás cselekedeteket gyűjtöttek le Kis-teleken, Mihályteleken és Rösken. Jól használták szakismereteiket, ugyanakkor gyarapodtak a népi orvoslás sok évszázados tapasztalatainak megismerésével. Gyűjtésük föltétlenül folytatásra érdemes. Nemrégiben alakult a Bartók Béla Művelődési Központ néprajzi szakköre, és a pályázaton máris szép dolgozattal jelentkezett: a tarhonyakészítés hagyományait gyűjtötték föl Szentmihályteleken. A lelkes kis szakkörösök — a Tömörkény és a Radnóti most másodikos tanuló — vezetőjük irányításával igen gondos anyaggyűjtést végeztek, s főlők is további eredményeket várunk. Az általános iskolák közül most csak a rúzsai pályázott, három község belterületének földrajzi névanyagával. Tudom, több iskolai és művelődési otthonban működő szakkörben dolgoznak általános iskolások, a korábbi években jó gyűjtéssel jelentkezett közülük a mindszenti, a maroslelei és a kiszombori szakkör — de úgy látom, egy-két évé mintha csökkent volna a gyűjtés intenzitása, szervezetsége, vagy nem jutottak el a megkezdett munka befejezéséhez. Szükségesnek tartom, hogy a legfontosabb alapismeretek elsajátítása után a szakköri tagok már 12-14 éves korban gyűjtést is végezzenek, egyedül, de inkább közös expedícióban — természetesen alapos előkészítés után, előre kidolgozott kérdőívvel.

Az iskolákban folyó néprajzi gyűjtés irányítói, szervezői a szakkörvezető tanárok. Az 1973. évi pályázatra való főkészítésben Szfos Katalin szentesi, Börcsök Vince szegedi és Farkas Ferenc vásárhelyi tanár tűnt ki. Ők három évek óta rendszeresen foglalkoznak érdeklődő tanulóikkal (olyik esetben szakkörön kívül is!), és a módszeres főkészítés, tanácsadás gyümölcsöző diákjaik dolgozataiban. Tavaly megindult a munka a Tömörkény Egészségügyi Szakközépiskolában, Gál Györgyné tanár irányításával, és a jó kezdet eredményes folytatást ígér. Jó lenne, ha a mátkói, csongrádi, kisteleki középiskolák is bekapcsolódnának a honismereti gyűjtőmozgalomba. Területükön éppúgy vannak följegyzésre érdemes helyi hagyományok, mint másutt, és bizonyára vállalkozó, jó szemű gyűjtők, erre hivatott szervezők is akadnak.

Takarítsunk együtt!

Ki takarítsa le a körtöltés oldalát? — kérdezi L. M. né, tarjáni olvasónk. Kilencedik emeleten laknak, és ragyogóan rálátni a töltségyáltalán nem ragyogó oldalára. Ez a környék ugyanis a gyerekek kedvenc játszóhelye, és mert alföldi gyerekek, kétszeresen is örülnek, ha dombot találnak, azt a játékot találták ki, hogy kartondobozokon (mint amilyen a tévédoboz, vagy a hűtőszekrény-csomagoló karton) csúszkálnak a töltsé oldalán. Jó játék, vidám játék, viszont este-re-

kelvén mindegyik elhagyja alkalmi „szánkóját” — ezt bárki láthatja, aki arra jár. Hovatovább a gyerekek akár egy szemétdombon játszanának, és ráadásul a töltsé valójában „senki földje”, nem takarítja se házmester, se városgazdálkodási vállalat. Nem szerveznék meg a tarjáni néprajzi bizottság, hogy társadalmi munkában a környékbeliek, esetleg a felsőtagozatos iskolásokkal együtt, néhány óra alatt összeszedjék a szemetet? Így mindenesetre tűrhetetlenül mocskos a környék.

Hol a hal?

A legegyszerűbb felelet: a vízben. Legalábbis, míg ki nem fogják. De mi történik utána? — kérdezi H. Tibor (Hunyadi János sugárút 46.) olvasónk. Ugyanis a Kosuth Halászati Szövetkezet Oroszlán utcai halboltjában legritkábban lehet kapni. Nap mint nap olvasható a felirat: a hal elfogyott. Ki vitte el? Az eladók azt mondják, hogy a halászcserdákba vitték. Ha ez így van,

nem lenne-e egyszerűbb azonnal kosarastól, mindeztől a bárkáról a csárdába vinni, hiszen minék a bolt, ha aztán üresen távozik? Igaz, hogy jó olyan üzletben eladónak lenni, ahol semmit nem kell árulni, csak hogy akkor minek az üzlet? Különbön azt sem bánunk, ha megvizsgáltna a szövetkezet a város lakóit, hogy nem hal nélküli halboltt tartanak nyitva!

Szerkesztői üzenetek

Özv. B. A.-né Szeged: Levélben közölt pénzkövetelését csak bírósági végrehajtás útján tudja érvényesíteni, arra más lehetősége már nincs. K. J. Szeged: Rökkantsági nyugdíj igényét a Társadalombiztosítási Igazgatóság Szeged, nyugdíjügyi osztályán kell előterjesztenie. Igénybejelentése alapján kerül majd az orvosi bizottság elé, ahol nyilatkoznak arra vonatkozóan, hogy rokkantnak tekinthető-e. Ha az orvosi bizottság véleménye szerint rokkant

és legalább életkorának megfelelő szolgálati idővel rendelkezik, rokkantsági nyugdíjra jogosult. Lakbérpótlékát a Nyugdíjfelosztó Igazgatóság a nyugdíjával együtt fogja megküldeni azonos összegben, mint amennyi a nyugdíjazása előtt volt. A vállalatával kapcsolatos problémáját a munkahelyén beszélje meg, és rendezze. S. Mátyás (Tarján 11.): Szomszédviszályal lapunkban nem foglalkozunk. Az ügyben a városi bíróság illetékes.

A tó védelme

A Keszthelyi Agrártudományi Egyetemen tudósokból, szakemberekből alakult kutatócsoport kezdte meg a vizsgálatot annak megállapítására: milyen külső hatások

érik a Balaton bioszféráját. A munkaprogram nemcsak a ma gondjait veszi számba, mindenképpen a tó jövőbeni védelmét célozza. A szakemberek 15 évre szóló tervet készítenek.

Vízkereszt előtt

Egyfelvonásos avagy a rendező monológja

SZEMÉLYEK: a szegedi színház főrendezője és az újságíró.

SZÍNHELY: a teátrum, két emelettel a porta fölött. Apró, de célszerűen berendezett szoba, szellős, nyitott ablakkal az utcára.

TÖRTÉNIK: hétfőn este, 60 perccel a színpadi próba és 96 órával az évadnyitó premier előtt.

RENDEZŐ: Köszönöm, most már némileg nyugodtabb vagyok.

ÚJSÁGÍRÓ: A Makrancos hölgy sikeres bemutatkozás volt Shakespeare-rel, bátor, mai vállalkozás. Stílusában, díszletezésében is merész. Mit várhatunk a Vízkereztől?

RENDEZŐ: Tovább szeretnénk járni a megkezdett úton, hogy következtetek maradjunk. Úgy érzem, a közönség elfogadta kihívásunkat. Shakespeare sem használt mai értelemben vett kulisszákat, a szöveg ékesen szól valamennyi színhelyről, úgysem tudnánk különbet fölpakolni a színpadra. Hangulatot akarunk teremteni és jótélegetni a humorhoz.

ÚJSÁGÍRÓ: Tán közhelyet mondok vele, Shakespeare valóban mai. De mai volt száz, kétszáz éve, és valószínűleg az lesz a jövő században is. A mindenkori előadásnak tehát a szöveget kell aktuálissá tenni.

RENDEZŐ: Pontosan. hát kamarajellegű, mint Shakespeare vígjátékai a mondottam, s mi nagyszínszerelemről szólnak, nem híján a vaskosságoknak, az erőtlen fejtörést okoz. Reméljük, a díszletezés sokat segít abban, hogy a szélesebb térben is kontaktust találjunk nézőinkkel. Aztán van itt még egy furcsa alak, a bohóc. Shakespeare színpadán sok keserű bohóc szaladgál, ez annyiban különbözik fölül, hogy rájött valamire. Arra, hogy az a társadalmi terep, ahol az Erzsébet-kori dulce vita zajlik, fejtegető állított emberek és helyzetek sorozata, a normális embernek, aki a talpán áll, úgy kell tennie, mintha maga is tótágast állna, ha meg akar maradni. Az előadást ennek a bohócnak a monológjával, híres shakespeare-i sorokkal indítjuk: „színház az egész világ, és színész benne minden férfi és nő: fellép s lelép; s mindenkit sok szerep vár életében”.

ÚJSÁGÍRÓ: (meglepetten): Álljon meg a menet. Hisz ez Jaques monológja az Ahogy tetszikből. Azt is eljuttassátok?

RENDEZŐ: Csudát! Írjátok csak, hogy Vízkerezt... (némi töprengés után, rálegyintve) vagy amit akartok.

Premier pénteken este hét-kor. Rendező: Sándor János. Újságíró: Nikolényi István